



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.  
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam  
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1772**

**VD18 90118669**

§. 106. Cardinalis de Rubeis mortuus.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

fuisset, nisi ejus proles, quas ex legi-  
 timo suo connubio susceperat, regi-  
 minis socios fore, nonnulli pertimui-  
 sent. Obiit Romæ octoginta septem  
 annos natus Sabbato die vigesima quin-  
 ta Aprilis, sepultusque est in Ecclesia  
 sanctæ Mariæ de Populo. Scripsit tra-  
 ctatum latinum de immunitate Eccle-  
 siastica, quem anno restauratæ Salutis  
 millesimo quingentesimo quinquagesimo  
 tertio Julio III. Pontifici nuncupabat:  
 edidit quoque alium tractatum de po-  
 testate Pontificis, & Concilii anno Christi  
 millesimo quingentesimo quinquagesi-  
 mo quinto Lugdunensibus, ac tertio  
 post anno Venetis literis excusum, in-  
 super conscripsit aliud opusculum de  
 donatione Constantini, necnon tracta-  
 tum de Cardinalibus.

§. CVI.

*Cardinalis de Rubeis mortuus.*

Quartus erat Hyppolitus de Rubeis pa-  
 tria Parmensis, non modo Majorum  
 nobilitate celebris, sed etiam pro-  
 prio virtutum, atque eruditionis me-  
 rito clarus, & Theologiæ scientia, nec-  
 non jurisprudentiæ laude conspicuus.  
 Is anno Christi millesimo quingentesimo  
 trigesimo secundo natus Patrem habuit  
 Petrum Mariam sancti Secundi Comi-  
 tem, Matrem vero Camillam de Gon-  
 zaga,

Sæcul. XVI.  
 A.C. 1591.

Ciac. tom. 4.  
 pag. 157.  
 Ughel Ital.  
 Sacr.

Hist. Eccles. Tom. Ll. N zaga,

Sæcul. XVI. zaga, cumque in celebrioribus Italiae  
A.C. 1591. Academiis animum scientiis imbuisset,  
 ad Aulam Romanam progressus a Paulo IV. Papa Cubicularius, & postea Protonotarius Apostolicus, ac demum Papiensis Episcopus anno a Christi Nativitate millesimo quingentesimo sexagesimo sexto renunciatus fuit, Concilioque Tridentino interfuit, ubi propter singulare ingenii acumen, & eruditionis laudem magna nominis sui celebritate eminuit. Postea anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo quinto sub Sixti V. Pontificatu Romana purpura decoratus est, quin ob tantum honorem quicquam in morum suorum integritate, vitæque probitate immutaret: unde adhuc omnes ecclesiasticos suæ Diæcesis redditus propria manu in pauperes dividebat, & viduis, ac pupillis, consilio, auctoritate, atque opibus subveniebat, porro vix obtenta Cardinalitia dignitate quantocius Papiam ad Ecclesiæ suæ regimen reversus fuit, atque a sua Diæcesi nunquam nisi ad sacra comitia mortuo Sixto V. recedebat. Tandem feria secunda die vigesima octava Aprilis decessit, sepultusque fuit in Ecclesia sui tituli, tum nonnisi quinquagesimum nonum ætatis suæ annum agens unacum aliquot diebus.

§. CVII.